

Yalnız Çocuk

– clttynl · 31 Mayıs 2012

Çocuk her yerde çocuktur Afrika'da da çocuk çocuktur Avrupa'da da çocuk çocuk...

Çocuk olmak ise başkadır her şeye gözü kapalı gülebilmek ve her şeyden zevk almaktır. Ağlanacak bir çok şey olmasına rağmen bir hint filminde olduğu gibi "Ol is vel(Her şey yolunda)" deyip her şeye göğüs gerebilmektir.

Herkesin çocukluğu kendince bir başka, bambaşkadır. Kimimiz daha çocukluğu yaşamadan hayata atıldı kimimiz oyunlar içinde büyüyerek çocukluğunu geçirdi ama sonuçta hepimiz çocuk olduk. Hangimizin elinden gitmedi o çocuk yıllarımız ve hangimiz kaybetmedik o çocuk duygularını değil mi? Hepimiz evet hepimiz kaybettik hem o çocuk yıllarımızı hem çocuk duygularımızı...

Ahhh...Çekiyorum keşke çocukluğum geri gelse diyorum ama malesef gelmiyor işte... Mesela büyük ablalara aşık olmak vardı hiç utanmadan hiç çekinmeden onlara "Büyüyünce seninle evleneceğim" demek vardı, çocuksu bir aşk vardı kalbimde saf ve temiz, herkesi kendim gibi gören gözlerim vardı her şeyden önce, hiç kimseye muhtaç olmadan yaşamak, maçta en kötü oynayan olsan bile eğlenceliydi diyebilmek vardı benim çocukluğumda ve kimbilir sizin çocukluğunuzda neler neler vardır?

Çocukluk bir başkadır ve bambaşkadır. Erkenden kalkıp bayram sabahları ellerini öpmek vardı büyüklerimin tatlı bir telaşla, yalancı aşklardan uzak tertemiz bir aşk vardı o saf küçücük yüreğimde, annem bana şeker almıyor diye feryad ederek ağlamak vardı babam yanımda diye şükretmek vardı, mahallenin çocuklarıyla kavga ettikten sonra onlarla tekrardan kanka olmak vardı ve vardı da vardı..

Hayat bizi çocukluğumuzdan uzaklaştırdığı günden beri hep bir yerlerimiz boş kaldı. Paramız olduğu zaman mutlu olduk, gülmek çok zorlaştı ve her şeyden zordu insanlara tebessüm etmek ve selam vermek... Yolda gördüğümüz garibanlara bakıp acımakla yetindik oysaki çocukluğumuzda nerde bir dilenci görsek o gün ki harçlığımızı ona verir hatta eve gidince paramızı hemen bitirdik diye annemizden azar işitirdik ama olsun her şeye değerdi o dilencinin yüzünün gülmesi... Hayat bizi her günden daha fazla yordu ve biz küstük çocukluğumuza hiç aramadık sormadık duygularımızı ve aldattık çocukluğumuzu... Oysaki her iey çocukluğumuzda gizliydi ve biz çocuk oldukça insan olduk, insanlığımızı elde tuttuk. Çevrenize bakın o birbirini yiyen insanların ne kadar çocukluğundan firar ettiğini ve beni o zaman anlarsınız...

Vesselam....